

KAJETAN BIENIECKI LECH A. CZERWIŃSKI

**GROBY ŻOŁNIERZY
POLSKICH SIŁ ZBROJNYCH**

**NA CMENTARZU WETERANÓW
„FIELD OF HONOUR”
W POINTE CLAIRE, QC**

SUPLEMENT Nr 1

**POLSKI INSTYTUT NAUKOWY W KANADZIE
MONTREAL 2008**

**Copyright © Kajetan Bieniecki
Lech A. Czerwiński
2008**

All rights reserved. No part of this book may be reproduced or transmitted in any form or by any means, without permission.

ISBN 978-0-9692784-6-7

Zapraszamy do obejrzenia na stronie
<http://www.biblioteka.info/pointeclair/>

Wydawca
Polski Instytut Naukowy w Kanadzie
3479 Peel St., Montreal, QC, H3A 1W7

LISTA ZMARŁYCH

od 25 czerwca 2003 do 1 czerwca 2008

BALCO Zofia z domu Gliszczyńska, st. ochot., pielęgniarka (1925-2007)

Ur. 14 czerwca 1925 r. w Piotrkowie, woj. łódzkie. Córka Henryka Antoniego Gliszczyńskiego, kpt. 40 P.P. „Dzieci Lwowskich”, jeńca Starobielska, zamordowanego w Charkowie, i Jego żony Julii. (Ostatnia pocztówka wysłana ze Starobielska do domu 26 lutego 1940 r). Żona Zbigniewa Balco. Po Wrześniu deportowana ze Lwowa z siostrą i matką do ZSSR. Na mocy układu Sikorski-Majski zwolniona z zesłania wstąpiła do formującej się Armii gen. Andersa. Służyła w PWSK na Środkowym Wschodzie. Kampanię włoską II Korpusu odbyła w szeregach 390 Kompanii Łączności. Po demobilizacji w W. Brytanii, ukończyła szkołę pielęgniarską. Członkini The General Nursing Council London od 1950 r. Na emigracji w Kanadzie od 1953 r. Pracowała w szpitalu jako uprawniona pielęgniarka. Zmarła 1 marca 2007 r. w Institut Canadien Polonais Du Bien-Etre w Montrealu. **d-12ii, PA-428**

BATORY Aleksander, ppor., KW., architekt (1915-2006)

Ur. 14 lutego 1915 r. w Warszawie. Syn Stanisława i Julii Pacanowskiej. Ukończył 15 czerwca 1936 r. Szkołę Drogowo-Budowlaną w Warszawie z tytułem technika drogowo-budowlanego. Służbę wojskową odbył w 27 DP na dywizyjnym kursie SPRP przy 24 P.P. w Łucku i praktykę w 50 P.P. im. Francesco Nullo (1936-1937). Zmobilizowany w Kownie 18 sierpnia 1939 r. Brał czynny udział w kampanii wrześniowej w szeregach 50 P.P. w

walkach na Pomorzu i w bitwie nad Bzurą. Wzięty do niewoli niemieckiej 18 września w Nowej Wsi. Jeniec wojenny Oflagu VII B Eichstätt i VII A Murnau (18.10.39-5.6.40), Stalagów: VI B Oberlangen, VI H Arnoldsweiler-Düren, i VI G Bonn (6.6.40-22.3.43). Uciekł z komenderówki Aachen do Belgii 22 marca 1943 r. Przy pomocy podziemia belgijskiego przedostał się do Francji. Schwytany w pociągu na stacji kolejowej Vierzon, przez którą przebiegała dawna linia demarkacyjna między Francją okupowaną przez Niemców a Francją pod rządami Vichy. Po odbytej karze w więzieniu, osadzony w Kriegsgefangenenlager VI G Arbeitskommando Nr 640 Bonn am Rheim, skąd uciekł 14 września 1943 r. i ponownie przez Belgię przedostał się do Francji. Tam nawiązał łączność z podziemem francuskim i w ramach FFI został z-cą dowódcy polskiej 4 Kompanii „Lwowskiej” POWN, z którą przebył cały szlak bojowy w walce z Niemcami od Mauriac do Dijon. Po demobilizacji oddziału udał się do Marsylii, skąd Amerykanie przewieźli go morzem do Neapolu na uzupełnienie II Korpusu. Na froncie włoskim od 26 marca 1945 r. W walkach nad rzeką Senio i w zdobywaniu Bolonii był d-cą plutonu CKM w 10 Wołyńskim Baonie Strzelców w 5 Kres.DP. Po wojnie studiował architekturę na włoskiej uczelni R. Università di Roma, którą ukończył na PUC w Londynie w 1951 r. Na emigracji w Kanadzie od 1952 r. Pracował jako architekt w Montrealu. Autor pamiętnika *Z ziemi polskiej do ziemi włoskiej*, Gryf, Warszawa, 1995 r. Zmarł 7 maja 2006 r. w Montrealu.

e-10, PC-321

BIENIECKI Irena z domu Duda-Dziewierz, dr, lekarz dentysta (1920-2004)

Ur. 20 grudnia 1920 r. w Piekoszowie, woj. kieleckie. Córka Eugeniusza i Natalii Pomorskiej. Żona Kajetana Bienieckiego. Maturę zdała w 1939 r. po skończeniu Liceum i Gimnazjum SS. Urszulanek w Tarnowie. W

1950 r. otrzymała dyplom Wydziału Stomatologicznego Akademii Medycznej w Łodzi z tytułem lekarza dentystry. Pracowała w swoim zawodzie 7 lat. Po przyjeździe do Kanady nostryfikowała się na Wydziale Dentystryki Uniwersytetu Montrealskiego, w 1961 r., otrzymując tytuł D.D.S. (Doctor Dental Surgeon). Prowadziła praktykę prywatną w Montrealu przez 30 lat. Zmarła 11 września 2004 r. w Montrealu.

a-4, G-299

BRYCHCY Maria Helena z domu Szwarz

Ur. 28 listopada 1913 r. Żona Władysława Brychcy. Zmarła 1 maja 2005 r. w Ottawie.

c-4, AF-423

CHEŁMIŃSKI Leszek, F/O, inż. mech. (1915-2007)

Ur. 28 kwietnia 1915 r. Syn Jarosława i Marii. Brat Jerzego, por. 10 P.S.K., jeńca Starobielska, zamordowanego przez NKWD w 1940 r. Po zdaniu matury ukończył kurs unitarny SP i dostał się do SPLot – Grupa Techniczna w Warszawie. Mianowany podporucznikiem. Brał udział w kampanii wrześniowej. Po Wrześniu przez Rumunię przedostał się do Francji, a następnie do W. Brytanii. Po dodatkowym przeszkoleniu technicznym otrzymał przydział do brytyjskiego 138 Sqn. specjalnego przeznaczenia, gdzie był oficerem technicznym Halifaxów i Liberatorów w polskiej eskadrze „C”. Z końcem października 1943 r. przeniebrowana została ona na Eskadrę 1586 i przeniesiono ją do basenu Morza Śródziemnego najpierw do Tunisu a potem do południowych Włoch na lotnisko Campo Casale k/Brindisi. F/O Chełmiński pełnił w niej funkcję oficera technicznego do czerwca 1944 r. Następnie odkomenderowany został do 318 Dyw. Myśliwsko-Rozpoznawczego Gdańskiego i służył w nim jako oficer techniczny do końca wojny. Po demobilizacji w W. Brytanii wyemigrował do Kanady w 1948 r. i pracował jako inż. do emerytury w przemyśle

lotniczym. Członek Corporation of Professional Engineers of Quebec od 1959 r. i Stowarzyszenia Techników Polskich w Kanadzie od 1948 r. Od 1975 r., będąc na emeryturze, zaangażowany został przez CESO. Podróżując po świecie jako konsultant służył wiedzą i doświadczeniem różnym przedsiębiorstwom. Entuzjasta sportu. W rajdach samochodowych zdobywał puchary. Czynny społecznie. Prezes KPK-QC. Długoletni prezes 310 Skrzydła „Wilno”. Autor wspomnień: *Sylwetki... Zbyszek Szostak, Karol Gębik* [w:] *XV Światowy Zjazd Lotników Polskich*, (jednodniówka) Montreal, 1984. Zmarł 2 lutego 2007 r. na Florydzie, USA.

g-12, C4 E15

CHĘTKOWSKI Henryk, W/O, mech. pokł., VM, KW, mechanik (1914-2004)

Ur. 14 lutego 1914 r. w Wilmington, Del., USA. Syn Mateusza i Marii. Szkołę powszechną 7-mio klasową w Rościszewie, pow. Sierpc ukończył w 1929 r. Kontynuuje naukę w Pruszkowie, gdzie kończy 3-letnią Szkołę Rzemieślniczo-Przemysłową w 1934 r. Po odbyciu służby wojskowej otrzymał przydział do Centrum Wyszkolenia Lotnictwa nr 4 w Dęblinie. Na krótko przed wojną pracował w przemyśle lotniczym w Świdniku. Po Wrześniu przez Rumunię przedostał się do Francji, gdzie wstąpił do PSZ 9 marca 1940 r. Ewakuowany do W. Brytanii. W 1942 r. zgłosił się ochotniczo do personelu latającego i po przeszkoleniu otrzymał przydział do 138 Sqn. specjalnego przeznaczenia. Latał z Tempsford od 11 stycznia do 20 maja 1943 ze zrzutami do Polski, Czechosłowacji, Belgii, Francji, Holandii, Norwegii i do północnych Włoch jako mechanik pokładowy Halifaxa. W 23 operacjach specjalnych (w tym 11 do Polski) wylatał 219.25 godzin. Po tej turze operacyjnej i odpoczynku przeniesiony został w lipcu 1943 r. do Kanady z przydziałem do 45 Grupy Transportowej. Z Dorvalu poleciał we wrześniu 1943 r. jako mechanik pokładowy Liberatora do Nassau na

Bahamas. Po tym jednym locie wrócił do W. Brytanii i został odkomenderowany do 511 Sqn, dywizjonu VIP-ów (transportującego dygnitarzy z bazą w Lyneham (Wiltshire). W lutym 1944 r. odbył lot do Karachi (Indie) jako mechanik pokładowy Liberatora. A w marcu i kwietniu 1944 r. był mechanikiem pokładowym Dakoty FL-547, która oddana została do dyspozycji gen. Sosnkowskiego w jego podróży do Włoch. W maju 1944 r. ponownie odkomenderowany został do 45 Grupy Transportowej w Dorvalu. Skąd jako mechanik pokładowy dostarczał z fabryk Liberatory do Indii, Szkocji i do Afryki. Ostatniego Liberatora dostarczył z Dorvalu do Szkocji 7 sierpnia 1945 r. W sumie miał wylatanych 1025.40 godzin w tym 576.20 godzin w nocy. Zdemobilizowany 30 kwietnia 1946 r. osiedlił się w Kanadzie. Pracował w przemyśle lotniczym. Należał do 310 Skrzydła „Wilno”. Zmarł 18 kwietnia 2004 r. w Montrealu. **b-5, J-223**

CHRZANOWSKA Danuta zob. Jankowska Danuta

CIENCIAŁA Brunon Leszek, ppor. technik (1917-2002)

Ur. 25 marca 1917 r. w Leoben, Austria. Syn Hugona i Haliny Obertyńskiej. Uczęszczał początkowo do gimnazjum we Lwowie. Maturę zdał w 1936 r. po ukończeniu gimnazjum w Katowicach. Służbę wojskową odbył ochotniczo w SPRK w Grudziądzu i praktykę w 22 P. Uł. Podkarpackich w Brodach, 4 P.S.K. w Płocku i 2 P.S.K. w Hrubieszowie w 1936/1937 r. Zmobilizowany 1 września 1939 r. do 2 P.S.K. W kampanii wrześniowej wzięty do niewoli sowieckiej, z której uciekł. W niewoli niemieckiej od 25 września 1939 r. do 15 kwietnia 1945 r. Jeniec wojenny Oflagów i Stalagów. Pod koniec wojny mąż zaufania w Stalagu X B Sandbostel. Po wojnie, we Włoszech, wstąpił 11 lipca 1945 r. do II Korpusu i otrzymał przydział do 25 P.Uł. Wielkopolskich. Pułk ten odtworzony we Włoszech 5 stycznia 1945 r. stacjonował w

Maglie, w południowych Włoszech i jako pułk pancernomotorowy pełnił funkcję oddziału rozpoznawczego 5 Kres.DP w II Korpusie. Po demobilizacji w W. Brytanii ukończył w Londynie Technical College. Na emigracji w Kanadzie od grudnia 1951 r. Pracował w przemyśle jako technik. Zmarł 24 stycznia 2002 r. w Royal Victoria Hospital w Montrealu. **e-12iv, PA-594**

DECHAINED Zofia zob. Michniewicz Zofia

DUDA-DZIEWIERZ Irena zob. Bieniecki Irena

GAZDA Ludomira z domu Leja, szer. (1915-2004)

Ur. 1 maja 1915 r. w Neuhaus, Turyngia, Niemcy. Córka dr. Antoniego Leji, poznańskiego lekarza i Kazimierzy Grzybkowskiej. Żona Filiksa Gazdy. Absolwentka Gimnazjum SS. Urszulanek w Poznaniu. Żołnierz AK ps. „Bajka”. W konspiracji ZWZ-AK od 1941 r. Placówka „Jaśmin” Obwód „Kruk” (Jedlice-Krosno), gdzie w redakcji tygodnika Inspektoratu Jasło-Sanok była maszynistką. W marcu 1942 r. przeniesiona na placówkę „Mrozy” Obwód Siedlce, Obszar Warszawa. Pracowała przy organizowaniu kwatermistrzostwa dla oddziałów partyzackich i szpitali polowych. W styczniu 1946 r. opuściła Polskę i przez zieloną granicę dotarła do Niemiec. Przez Francję dostała się do W. Brytanii, gdzie połączyła się ze swoim mężem S/Ldr Feliksem Gazdą i dzieliła z nim dalsze losy. Od 1977 r. należała do Koła AK w Montrealu. Zmarła 11 lutego 2004 r. w Ottawie. Ciało oddane zostało do Queen’s University w Kingston na badania medyczne. Spopielone zwłoki pochowane zostały w urnie 18 września 2006 r. w grobie męża, który jest grobem wspólnym i nie ma w nim Jej tablicy. **a-5, L-35**

GLISZCZYŃSKA Zofia zob. Balko Zofia

GOLARZ Maria z domu Smreczak (1925-2005)

Ur. 1 listopada 1925 r. Córka Juliana i Wiktorii Michalak. Żona Ludwika Golarza. Zmarła 31 stycznia 2005 r. w Lakeshore General Hospital w Montrealu.

e-11, PC-525

GRZYBOWSKA Jadwiga zob. Jeżewska Jadwiga**HARASIM Anna** zob. Timińska Anna**JANKOWSKA Danuta Barbara z domu Chrzanowska (1926-2008)**

Ur. 20 czerwca 1926 r. w Krakowie. Córka Edwarda i Janiny Hayto. Żona Franciszka Jankowskiego. Na emigracji w Kanadzie od c. 1961 r. Zmarła w Montrealu 7 stycznia 2008 r. w Royal Victoria Hospital.

d-12ii, PA-493

JANOWER Krystyna zob. Kowalski Krystyna.**JAWORSKA Marianna z domu Kuśmierk (1916-2008)**

Ur. 12 stycznia 1916 r. Żona Stefana Jaworskiego. Zmarła 28 lutego 2008 r. w Montrealu.

d-11, PC-18

JEDWAB Henryk, por., KWx2, inż. tkacz (1918-2005)

Ur. 15 kwietnia 1918 r. w Kaliszu. Syn Leona i Elly Lipskiej. Po zdaniu matury w Kaliszu i odbyciu służby wojskowej na dywizyjnym kursie SPRP 30 DP przy 82 Syberyjskim Pułku Strzelców w Brześciu/Bugiem udał się do Francji. Rozpoczęte studia medyczne w Nancy przerywa mu wojna. W kampanii wrześniowej pchor. Jedwab walczył w szeregach 84 Pułku Strzelców Poleskich (30 DP). Po Wrześniu przez Rumunię, Francję, Hiszpanię dotarł do W. Brytanii. W 1941 roku dywersant SOE we Francji. Ochotniczo wstępuje do polskiej 1 Samodzielnej

Komp. Commando, formującej się w ramach międzynarodowego No 10 Commando, we wrześniu 1942 r. Walczy od początku w jej szeregach w kampanii włoskiej i odnosi rany. Mianowany na polu walki podporucznikiem 18 stycznia 1944 r. przy forsowaniu rzeki Garigliano. Kompania podporządkowana była wtedy 56 bryt. DP (5 Armia) i przełamywała niemiecką obronę linii Gustava. Pod koniec kampanii włoskiej Kompania ta staje się załącznikiem 2 Batalionu Komandosów (Zmot.) w II Korpusie gen. Andersa. Ppor. Jedwab został d-cą III Plutonu w 2 Kompanii. Przydzielony ze swoim oddziałem do 6 P.Panc. „Dzieci Lwowskich” zamknął swój udział w kampanii włoskiej w natarciu na Bolonię. Po demobilizacji w W. Brytanii kończy studia włókiennicze na Uniwersytecie w Leeds i emigruje do Kanady w 1950 r. Przez wiele lat pracował w przemyśle włókienniczym na odpowiedzialnych stanowiskach. Zmarł 14 września 2005 r. w Ottawie.

b-2i, RG-12

JEŻEWSKA Jadwiga z domu Grzybowska (1905-1996)

Ur. 18 lipca 1905 r. w Sielcu. Córka Jerzego i Jadwigi Róży Zbyszewskiej. Żona Jana Adama Jeżewskiego, z którym przyjechała do Montrealu w styczniu 1937 r. Pracowała ochotniczo w Kanadyjskim Czerwonym Krzyżu od 1939 do 1946 r. Po wojnie zajmowała się domem, pracowała w biurze kanadyjskiego przedsiębiorstwa i udzielała się społecznie. Zmarła 5 stycznia 1996 r. w Montrealu.

e-12iv, PA-584

JEŻEWSKI Jan Adam, Maj., mgr (1912-2004)

Ur. 24 maja 1912 r. w majątku Dalechowy, woj. kieleckie. Syn Jana Antoniego i Ireny Frycz. Do gimnazjum uczęszczał w Kielcach, gdzie zdał maturę w 1931 r. Ukończył L'Institut Supérieur de Commerce de l'Etat à Anvers w 1934 r. Służbę wojskową odbył w SPRK w Grudziądzu. Promowany plut. pchor. 15 lipca 1936 r.

Był referentem handlowym w Konsulacie RP w Montrealu od stycznia 1937 r. Podczas II wojny światowej zgłosił się do służby w PSZ i nie został przyjęty. Wstąpił więc ochotniczo do Armii Kanadyjskiej 28 maja 1940 r. Po ukończeniu No.12 (Special) O.C.T.U. (Officer Cadets Training Unit) promowany kapitanem w kanadyjskim Korpusie Oficerów Wywiadu 18 grudnia 1942 r. Służył w Kanadzie, na Północnym Atlantyku, w W. Brytanii i na kontynencie europejskim do czerwca 1946 r. Zdemobilizowany w sierpniu 1946 r. osiedlił się w Kanadzie i pracował w handlu na odpowiedzialnych stanowiskach. Zmarł 10 kwietnia 2004 r. w szpitalu Ste-Anne-de-Bellevue, QC.

e-12iv, PA-584

KAPUŚCIŃSKA Wanda z domu Zakrzewska

(1908-2007)

Ur. 26 stycznia 1908 r w m. Droszki (Wielkopolska). Córka Stanisława i Zofii Woyczyńskiej. Żona Janusza Kapuścińskiego, oficera kawalerii WP. Absolwentka seminarium nauczycielskiego. Podczas okupacji niemieckiej czynna społecznie. Wielokrotnie interweniowała na Gestapo o uwolnienie z więzienia aresztowanych rodaków w Lublinie. Przechowywała również ukrywających się Żydów, za co Niemcy karali śmiercią. Po ucieczce z Polski przez zieloną granicę dołączyła po wojnie w 1945 r. do męża we Włoszech, z którym dzieliła dalsze losy. Na emigracji w W. Brytanii przez wiele lat uczyła dzieci w polskich sobotnich szkołach w Londynie. Po przyjeździe do Kanady w lipcu 1975 r. pomagała mężowi w zbiorce na Skarb Narodowy. Zmarła 27 października 2007 r. w Institut Canadien Polonais Du Bien-Etre w Montrealu.

b-2i, RG-2329

KASPER Luba zob. Niewińska Luba

KOLADA Dominik, kpt. dypl. (1909-2007)

Ur. 15 stycznia 1909 r. w Janowie Podlaskim, woj. lubelskie. Syn Józefa i Władysławy Torczyńskiej. Po zdaniu matury w gimnazjum w Kobryniu wstąpił do SPP, Ostrów Komorowo. Po jej ukończeniu w 1932 r. otrzymał przydział do 64 Pomorskiego Pułku Strzelców Murmańskich w Grudziądzu. Absolwent Wyższej Szkoły Wojennej w Warszawie, XIX promocji (1938-1939). W kampanii wrześniowej oficer inf. 16 Pomorskiej DP. Po bitwie nad Bzurę z grupą żołnierzy dotarł do Warszawy. Niemiecki jeniec wojenny Oflagów: XI A Osterode, II D Gross Born i X A Sandbostel. Po wyzwoleniu oficer łącznikowy przy Armii Brytyjskiej w Lubece (1945-1946), następnie przy Armii Amerykańskiej w Ludwigsburg (1946-1947). Na emigracji w Kanadzie od 16 lipca 1948 r. (*SS Marine Shark*). Osiedlił się w Montrealu. Pracował jako technik w przemyśle papierniczym. Miał również własną firmę handlową. Należał do SPK Koło Nr 7. Zmarł 11 kwietnia 2007 r. w szpitalu St. Mary's w Montrealu.

d-2, AF-19**KOSTKA-KRZYMOWSKA Marcelina z domu Sokółowska** (1930-2006)

Ur. 27 lutego 1930 r. Córka Nikolaja i Stefanii Żukowskiej. Żona Stanisława Kostki-Krzymowskiego. Do Kanady przybyła z W. Brytanii w 1954 r. Należała do Komitetu Pomocy Dzieciom Polskim. W latach 1958-1962 pełniła funkcję skarbniczki. Zmarła 12 września 2006 r. w Institut Canadien Polonais Du Bien-Etre w Montrealu.

a-6, P-7**KOWALSKI Krystyna z domu Janower** (1922-2003)

Ur. 22 grudnia 1922 r. Córka Józefa i Marii Havlik. Żona Michała Kowalskiego. Zmarła 25 czerwca 2003 r. w Montrealu.

b-1ii, RG-2014

KRAJEWSKI Edmund, plut., KW, stolarz (1922-2007)

Ur. 20 listopada 1922 r. w osiedlu Hallerowo pow. Równe, woj. wołyńskie. Po Wrześniu deportowany do ZSSR. Na mocy układu Sikorski-Majski zwolniony z zesłania. Wstąpił do formującej się Armii gen. Andersa 6 lutego 1942 r. Ewakuowany na Środkowy Wschód, służył w APW. Kampanię włoską odbył w II Korpusie w szeregach 9 Kompanii Łączności w 2 Warszawskiej Bryg. Panc. Na emigracji w Kanadzie od 29 czerwca 1947 r. Pracował w swoim zawodzie. Należał do ZWPimJP od 13 marca 1979 r. Zmarł 8 marca 2007 r. w Whitby, ON.

d-6, AF-973**KRUPA Maria** zob. Zygmuntowicz Maria**KULIKOWSKI Narcyz Wiesław**, por., cc., KW (1918-2007)

Ur. 3 lipca 1918 r. w Krakowie. Syn Narcyza i Jadwigi Jagielskiej. Uczęszczał do gimnazjum w Krakowie. Maturę zdał w III Państwowym Gimnazjum im. Adama Mickiewicza w Tarnowie w 1938 r. Po Wrześniu dostał się do Francji i wstąpił do PSZ. Odkomenderowany do SPRS w Angers (Maine-et-Loire), którą, po ewakuacji do W. Brytanii, ukończył w Dundee w Szkocji. Służył potem w 1 Kompanii Saperów w 1 Brygadzie Strzelców. Po przeszkoleniu dywersyjno-sabotażowym i kursie odprawowym złożył przysięgę na rotę Armii Krajowej. Wybrał ps. „Zapalnik”. Miał nr znaku spadochronowego 3082. Na przełomie 1943/1944 r. bazę przerzutową z Anglii przeniesiono do południowych Włoch koło Brindisi. Kpr. pchor. „Zapalnikowi” nie danym było jednak skakać do Polski, odkomenderowany został bowiem w marcu 1944 r. do II Korpusu gen. Andersa i brał udział w kampanii włoskiej w szeregach 5 Kres. Baonu Saperów. Mianowany podporucznikiem w korpusie oficerów saperów w kwietniu 1945 r. Po demobilizacji w W. Brytanii wyemigrował do

Kanady w kwietniu 1953 r. Udzielał się społecznie. Pracował w handlu na odpowiedzialnym stanowisku. Zmarł 21 stycznia 2007 r. na Florydzie, USA. **e-12iv, PA-844**

KUŚMIEREK Marianna zob. Jaworska Marianna

LEJA Ludomira zob. Gazda Ludomira

LEWIŃSKI Jerzy, W/O, mech. pokł., KWx3, technik-mechanik (1914-2006)

Ur. 17 sierpnia 1914 r. we Włocławku, woj. warszawskie. Wychowanek SPLdM w Bydgoszczy (1931-1934). Po jej ukończeniu przydzielony do 1 P.Lot. w Warszawie jako mechanik samolotowy w 113 Eskadrze Myśliwskiej. W kampanii wrześniowej służył w „Brygadzie Pościgowej”. Po Wrześniu przez Rumunię, Francję dostał się do W. Brytanii. Po przeszkoleniu otrzymał przydział do 316 Dyw. Myśliwskiego Warszawskiego. W 1943 r. zgłosił się ochotniczo do personelu latającego i po przeszkoleniu odkomendorowany został do polskiej Eskadry 1586, specjalnego przeznaczenia. Latał od lutego do końca lipca 1944 ze zrzutami do Polski i do innych krajów z Campo Casale (Brindisi) jako mechanik pokładowy Halifaxa. W 48 operacjach specjalnych (w tym 10 do Polski) wylatał 304.10 godzin. Po turze operacyjnej i odpoczynku przeniesiony został do Kanady z przydziałem do 45 Grupy Transportowej, stacjonującej w Dorvalu. Latał w „Moście Atlantyckim”. Po demobilizacji osiedlił się w Kanadzie i pracował w przemyśle. Należał do 310 Skrzydła „Wilno”. Zmarł 18 września 2006 r. w Ottawie. **e-12iv, PA-815**

LIPCZAK Maria zob. Ołpińska Maria

MACKOWIAK Irene z domu Toth (1924-2005)

Ur. 8 czerwca 1924 r. Żona Kazimierza Mackowiaka.

Zmarła 21 października 2005 r.

b-2i –RG-189

MAKOSZ Konstantyn, W/O (1912-2003)

Ur. 1 lutego 1912 r. Służył w RAF. Zmarł 5 września 2003 r. w Wakefield, QC.

b-1i, RG-1489

MARCIŃSKA Emilia z domu Michalska (1927-2007)

Ur. 4 lipca 1927 r. w Sarnach na Wołyniu. Córka Piotra i Jadwigi Marcińskiej. Żona Zygmunta Marcińskiego. Wojna przerwała jej naukę w gimnazjum w Sarnach. W nocy z piątku na sobotę, 9 na 10 lutego 1940 r. deportowana z Sarn wraz ze starszą siostrą, trzema młodszymi braćmi i z matką do ZSSR na Syberię. Na mocy układu Sikorski-Majski zwolniona z zesłania wstąpiła do formującej się Armii gen. Andersa. Służyła w PWSK na Środkowym Wschodzie. Maturę zdała w 1947 r. po skończeniu Szkoły Młodszych Ochotniczek (SMO) w Nazarecie. Po przyjeździe do W. Brytanii ukończyła Westham College w Londynie. Na emigracji w Kanadzie od 1952 r. Zmarła 1 lutego 2007 r. w szpitalu Montreal General.

c-3, AA-1591

MICHALSKA Emilia zob. Marcińska Emilia

MICHNIEWICZ Zofia z domu Dechaine (1921-2004)

Ur. 25 października 1921 r. w m. Kamienica Polska, powiat Częstochowa, woj. kieleckie. Córka Jerzego i Celiny z Giedryków. Żona Michała Michniewicza. Ojciec Jej Belg, inż. chemik, w latach dwudziestych emigrował z rodziną do Francji, a następnie w latach trzydziestych do Egiptu, gdzie założył fabrykę chemiczną. Zofia uczęszczała do szkoły podstawowej we Francji, a szkołę średnią ukończyła w Egipcie. Maturę francuską zdała w Kairze. Wielka patriotka, języka polskiego i historii Polski uczyła się w czasie wakacji letnich, które spędzała u dziadków w Polsce. W czasie wojny w Kairze, pracowała w Polskim

Białym Krzyżu i wówczas poznała swego męża Michała, z którym spędziła resztę życia. Udzielała się społecznie. Należała w Montrealu do Komitetu Pomocy Dzieciom Polskim (1966-1976). Zmarła 27 grudnia 2004 r. w Montrealu.

d-12ii, PA-363

MOLIK Benedykt Władysław, W/O, strz./rtg. VM, KWx3, CD, technik radarowy (1919-2005)

Ur. 9 lutego 1919 r. w Czerlejnkwie, pow. Środa, woj. poznańskie. Syn Władysława i Heleny. Ukończył Szkołę Handlową w Gdyni w 1935 r. Wychowanek SPLdM w Bydgoszczy (1935-1938). Po jej ukończeniu przydzielony do 1 P.Lot. w Warszawie jako strz./rtg. w 212 Eskadrze Bombowej. W kampanii wrześniowej służył w „Brygadzie Bombowej”. Po Wrześniu przez Rumunię, Francję dostał się do W. Brytanii. Po przeszkoleniu otrzymał przydział do 300 Dyw. Bombowego Ziemi Mazowieckiej jako strzelec/radiotelegrafista. Służył w tym dywizjonie od czerwca 1942 do kwietnia 1943 r. W locie bojowym na Wilhelmshaven w nocy z 8/9 lipca 1942 r. samolot trafiony nad celem ogniem artylerii plot. nie doleciał do W. Brytanii i wodował 27 km od Great Yarmouth, Norfolk. Z załogi Wellingtona Z-1489 „J” łódź ratunkowa wyłowiła tylko czterech lotników, byli nimi: Sgt Szychowiak Lucjan, F/O Słomkowski Edward, Sgt Molik Benedykt i Sgt Jelonek Edward. Sgt Rawski Jan utonął i ciała jego nie odnaleziono. Po turze operacyjnej i odpoczynku przydzielony został do 305 Dyw. Bombowego Ziemi Wielkopolskiej, w którym służył do października 1943 r. Przeniesiono go następnie do Kanady z przydziałem do 45 Grupy Transportowej, stacjonującej w Dorvalu. Latał w „Moście Atlantyckim”. Zdemobilizowany z PSZ z dniem 30 kwietnia 1946 r. Osiedlił się w Kanadzie i pracował w przemyśle lotniczym na kierowniczym stanowisku. Do ZWPimJP przyjęty został 17 września 1946 r. Należał

również do 310 Skrzydła „Wilno”. Zmarł 10 lutego 2005 r. w Versa Care Center w Cornwall, ON. **e-11, PC-546**

NIEWIŃSKA Luba z domu Kasper (1927-2004)

Ur. 27 maja 1927 r. Żona Czesława Niewińskiego. Zmarła 16 grudnia 2004 r. **d-11, PC-70**

NIZIOŁEK Józef, plut., KW (1916-1962)

We Wrześniu służył w 10 Brygadzie Kawalerii Zmotoryzowanej i za udział w walkach odznaczony KW. Żołnierz 1 PAPpanc. Zmarł 30 grudnia 1962 r. **a-7, O-295**

NOWAK Józef, st.strz. (1925-2006)

Ur. 1 stycznia 1925 r. Zmarł 7 listopada 2006 r. w Verdun General Hospital w Montrealu **d-11, PC-171**

OLIZAR Andrzej Karol, por., mgr praw (1903-2005)

Ur. 12 marca 1903 r. w Warszawie. Syn Jana Narcyza i Aleksandry. Uczęszczał do szkoły Konopczyńskiego w Warszawie. Podczas inwazji sowieckiej w 1920 r. wstąpił na ochotnika do 215 Pułku Jazdy Wielkopolskiej i brał udział w wojnie. Po zawieszeniu broni wrócił do szkoły Konopczyńskiego, przemianowanej na Gimnazjum im. Adama Mickiewicza, gdzie zdał maturę w 1922 r. Studia na Wydziale Prawa Uniwersytetu Poznańskiego ukończył c. 1926 r. W 1929-1930 r. odbył służbę wojskową w SPRK w Grudziądzu i przydzielony został do 5 Pułku Ułanów Zasławskich w Ostrołęce. Obywatel ziemski na Wołyniu, zarządzał swymi majątkami Kisielin i Rafałówka do wojny w 1939 r. Zmobilizowany jako podporucznik 29 lipca przydzielony został do ośrodka zapasowego w Białej Podlaskiej. Dołączył następnie koło Chełma do Grupy kawalerii płk. Płonki. Grupa ta była zlepkiem rozbitych pułków: 22 Pułku Ułanów Podkarpackich, 1 Pułku Szwoleżerów i 1 Pułku Kaw. KOP-u. Największe walki Grupa ta stoczyła w rejonie Janowa Lubelskiego. Dostał się

on z całą Grupą do niewoli sowieckiej 30 września we wsi Podpory. Sowiecki jeńiec wojenny obozów: Wołoczyska, Szepetówka i Starobielsk. Był jednym z ostatnich dwudziestu siedmiu jeńców, których nie wywieziono na rostrzelanie, tylko przeniesiono do Pawliszczewa Boru a następnie do obozu w Griazowcu. Na mocy układu Sikorski-Majski zwolniony z obozu wstąpił do formującej się Armii gen. Andersa z przydziałem do 6 DP w Tockoje. Przeniesiony został następnie do pułku rozpoznawczego 9 DP w Margiełan, gdzie pełnił funkcję adiutanta. W marcu 1942 ewakuowany w pierwszej turze na Środkowy Wschód. Przydzielony do d-twa 3 DSK jako oficer szyfrowy. W kampanii włoskiej jako porucznik należał do oddziału Nr 25 współpracy wojsk lądowych z RAF-em przy d-twie II Korpusu. Po wojnie, urlopowany w maju 1945 r., udał się do Meksyku, aby po sześciu latach rozłąki połączyć się z małżonką. Zdemobilizowany, przez wiele lat pracował w México City jako sprzedawca maszyn biurowych. Do Kanady przybył w 1981 r. Autor pamiętnika *Kronika Olizarów*, (maszynopis), México City, 1960. Zmarł 17 lutego 2005 r. w Heritage Nursing Home w Montrealu.

e-12iv, PA-740

OLIZAR Maria Krystyna z domu Pusłowska
(1913-1980)

Ur. 27 września 1913 r. w majątku Albertyn koło Słonima. Córka Władysława, właściciela dóbr w Nowogródzczyźnie i Krystyny Pignatelli de Aragón. Żona Adrzejka Olizara. Po inwazji sowieckiej we wrześniu 1939 r. uszła z Wołynia z czteroletnim synkiem ze swego majątku Rafałówka i drabiniastym wozem lasami, drogami polnymi dotarła do Warszawy. We włoskiej ambasadzie, dzięki stosunkom, uzyskała wizę i w lutym 1940 r. przybyła z synkiem do Rzymu. Tu w kołach dyplomatycznych wszczęła starania o uwolnienie swego męża z niewoli sowieckiej. Na krótko przed przystąpieniem Włoch do

wojny odleciała na początku maja do Barcelony. W Madrycie, dzięki znajomościom tak w ministerstwie spraw zagranicznych, jak w policji politycznej, zabrała się do wyciągania z Francji rodziców, krewnych, przyjaciół, znajomych i wojskowych do Hiszpanii, skąd często przez Portugalię przedostawali się oni do W. Brytanii. Z obawy przed wkroczeniem Niemców do Hiszpanii, zaopatrzona w wizy portugalskie, tranzytowe chińskie dla swoich rodziców, syna i dla siebie, wyruszyła w lipcu 1941 r. na pokładzie statku *Serpa Pinto* za Ocean. W Ellis Island nie przyjęto ich wszystkich do USA. Udali się więc do Meksyku. Ciężko pracując, doczekała się powrotu swego męża z wojny. Zmarła 9 października 1980 r. w México City.

e-12iv, PA-740

OLPIŃSKA MARIA z domu Lipczak (1930-2006)

Ur. 20 maja 1930 r. Żona Kazimierza Ołpińskiego. Zmarła 1 maja 2006 r. w szpitalu St. Mary's w Montrealu.

b-1ii, RG-2173

PACEWICZ Stella zob. Taras Stella

PĘDZIK Bronisław, plut. (1911-2007)

Ur. 24 maja 1911 r. Syn Franciszka i Marianny. Po Wrześniu deportowany do ZSSR. Na mocy układu Sikorski-Majski zwolniony z zesłania. Wstąpił do formującej się Armii gen. Andersa. Ewakuowany na Środkowy Wschód, służył w APW. Kampanię włoską odbył w II Korpusie w Kompanii Zaopatrzeniowej 3 DSK. Po demobilizacji osiedlił się w Kanadzie. Zmarł 4 kwietnia 2007 r. w Montrealu.

e-11, PC-348

PITULA Karol Franciszek, strz. (1919-2003)

Ur. 14 lipca 1919 r. Syn Franciszka i Karoliny Mendredczuk. Zmarł 29 listopada 2003 r. w szpitalu St. Mary's w Montrealu.

b-10, V-87

PUSŁOWSKA Maria Krystyna zob. Olizar Maria

SICIŃSKA Maria, LACW (1899-2005)

Ur. 25 lutego 1899 r. we Lwowie. Córka Piotra i Marii Seltenreich. Żona Kazimierza Anastazego Sicińskiego, kpt piechoty z K-dy Miasta Lwów, zamordowanego w Starobielsku. Absolwentka seminarium nauczycielskiego we Lwowie w 1920 r. Deportowana z dwiema córkami do północnego Kazachstanu. Transport skierowano do *oblastii wostoczno-kazachstanskaja*, gdzie osadzona została w kołchozie w okolicy Semipałatyńska. Na mocy układu Sikorski-Majski zwolniona z zesłania wstąpiła do formującej się Armii gen. Andersa. Od listopada 1942 r. służyła w 6 DP w Szachrziabs w południowej części Uzbekistanu. Po ewakuacji z ZSSR na Środkowy Wschód, przybyła do W. Brytanii w grudniu 1943 r. i służyła w WAAF (16 (P)F.T.S.-Melton Mowbray, Leics.; Newton, Notts.). Na tych lotniskach, gdzie służyły młode Polki, była kierowniczką polskiej szkoły. Po demobilizacji w W. Brytanii na emigracji w Kanadzie od 1954 r. Należała do Stowarzyszenia Polskich Lotników. Zmarła 8 kwietnia 2005 r. w Moose Jaw, SK. **e-12iv, PA-710**

SIECIŃSKA Julia z domu Walczak (1926-2007)

Ur. 26 września 1926 r. Żona Stanisława Siecińskiego. Zmarła 8 grudnia 2007 r. w szpitalu Fleury w Montrealu. **e-11, PC-298**

SIECIŃSKI Stanisław, strz. (1914-2005)

Ur. 14 grudnia 1914 r. Po Wrześniu wywieziony do ZSSR. Na mocy układu Sikorski-Majski zwolniony z zesłania wstąpił do formującej się Armii gen. Andersa. Po ewakuacji z ZSSR służył w APW. Brał udział w kampanii włoskiej II Korpusu. Po wojnie na emigracji w Kanadzie. Należał do ZWPimJP. Zmarł 10 lipca 2005 r. w szpitalu weterańskim Ste-Anne-de-Bellevue, QC. **e-11, PC-298**

SMRECZAK Maria zob. Golarz Maria.

SOBKOWIAK Michael, st.strz. (1918-2004)

Ur. 25 sierpnia 1918 r. Zmarł 15 listopada 2004 r. w szpitalu Santa Caprini w Montrealu. **e-12iv, PA-662**

SOCHA Stefan, plut. KW, technik dent. (1916-2004)

Ur. 19 lutego 1916 r. w Bilczy, pow. Sandomierz, woj. kieleckie. Syn Franciszka i Leontyny Kominek. Brał udział w kampanii wrześniowej w 10 P.S.K. Po Wrześniu przez Bałkany przedostał się do Francji i służył od 3 marca 1940 r. w Dyonie Kawalerii Zmot. Ewakuowany do W. Brytanii 25 czerwca 1940. Przydzielony został do plutonu Ppanc. 10 P.S.K. Odkomenderowany na kursy załóg czołgowych od 1.3.42 do 24.9.42. Walczył na szlaku bojowym 1 DPanc. w 10 P.S.K. od Caen poprzez Falaise, Chambois, Abbeville, Ypres, Roulers, Tielt, Gandawę, St. Niklaas, Stekene, Koewacht, Axel-Hulst, Merxplas, Baarle-Heide, Baarle-Nassau, Gilze, Breda do Moerdijk, od 28.7.44 do 4.1.45. Zdemobilizowany 4 lutego 1948 r. Na emigracji w Kanadzie od 1957 r. Pracował jako technik dentystyczny. Należał do ZWPimJP od 17 października 1999 r. Zmarł 20 lipca 2004 r. w szpitalu St. Mary's w Montrealu.

b-4, F-300

SOKOŁOWSKA Marcelina zob. Kostka-Krzymowska Marcelina.

STRONSKI Władysław Antoni, ppor., technik chemik (1918-2004)

Ur. 15 maja 1918 r. w Raszkowie, pow. Ostrów Wlkp. woj. poznańskie. Syn Teofila i Weroniki Buszewicz. Po zdaniu matury w 1938 r. ukończył dywizyjny kurs SPRP przy 29 Pułku Strzelców Kaniowskich w Szczypiornie. Przeniesiony do rezerwy po odbyciu praktyki w Ostrowie Wlkp. w 60 Pułku Piechoty Wielkopolskiej 25 DP.

Mobilizacja przerwała mu studia na Wydziale Chemii na Uniwersytecie A. Mickiewicza w Poznaniu. W kampanii wrześniowej w szeregach 60 P.P. Wlkp. od 1.9.39 do 27.9.39. Brał udział w bitwach: Umiejów, Łęczycza nad Bzurą, Solca, Fw. Ruszki, Warszawa. Ranny na Bielanach. Niemiecki jeniec wojenny od 28.9.39. Więzień nr 8195 obozu koncentracyjnego Dachau od września 1941 do 1945 r. Służył w II Korpusie od 21.9.45 do 2.1.47. Po demobilizacji był słuchaczem Liceum Technologiczno-Chemicznego w Millom, Cumberland. Na emigracji w Kanadzie od 1958 r. Pracował w przemyśle chemicznym jako technik chemik. Członek Stowarzyszenia Techników Polskich w Kanadzie. Należał do: SPK Koło Nr 7, ZWPimJP i do Związku b. Więźniów Politycznych. Autor wspomnień *Księga Pamięci i 500-lecie Raszkowa*, wyd. w Kraju. Zmarł 23 października 2004 r. w Montrealu.

b-5, J-146

SZWARC Maria zob. Brychcy Maria Helena.

TARAS Stella z domu Pacewicz (1918-2006)

Ur. 6 stycznia 1918 r. Żona Mieczysława Tarasa. Zmarła 21 lipca 2006 r. w Montrealu. **c-3, AF-177**

TOTH Irene zob. Mackowiak Irene.

TIMIŃSKA Anna z domu Harasim (1925-2007)

Ur. 17 maja 1925 r. Żona Konstantego Timińskiego. Zmarła 24 listopada 2007 r. w Montrealu. **d-4, AF-35**

TYRAŁA Janina zob. Walczyńska Janina.

WALCZAK Julia zob. Siecińska Julia

WALCZYŃSKA Janina z domu Tyrała (1924-2006)

Ur. 24 maja 1924 r. Żona Czesława Walczyńskiego.

Zmarła 27 grudnia 2006 r. w Windsor, ON. **d-7, MZ-663**

WIELGOSZ Ludwik, ppor., nauczyciel (1915-2006)

Ur. 4 marca 1915 r. Po ukończeniu seminarium nauczycielskiego i zdaniu matury odbył służbę wojskową. Uczył w szkole powszechnej. Zmobilizowany w 1939 r. brał udział w kampanii wrześniowej i dostał się do niewoli sowieckiej. Na mocy układu Sikorski-Majski zwolniony z Gułagu wstąpił do formującej się Armii gen. Andersa. Po ewakuacji z ZSSR służył w APW w Iranie, Iraku, Palestynie i w Egipcie. Kampanię włoską II Korpusu odbył jako oficer artylerii plot. Na emigracji w Kanadzie od 1947 r. Osiedlił się w Montrealu. Czynny społecznie, a specjalnie w szkolnictwie. Długoletni kierownik sobotniej polskiej szkoły im. Władysława Reymonta. Zmarł 24 grudnia 2006 r. w szpitalu Lakeshore General w Montrealu.

e-11, PC-343

WOROSZ Walenty, strz., tokarz (1915-2004)

Ur. 16 maja 1915 r. w Swilczy, pow. Rzeszów, woj. lwowskie. Syn Antoniego i Magdaleny. Ukończył 5 kl. szkoły powszechnej. Służbę wojskową odbył w 10 P.S.K. w Łańcucie. (1935-1937). Służył w 6 Baonie Pancernym we Lwowie od 1937 do 1939 r. W kampanii wrześniowej w 4 Szwadronie 10 P.S.K. od 1.9.39 do 18.9.39. We Francji był kierowcą w 10 Bryg. Kawalerii Panc. i dostał się do niemieckiej niewoli 21 czerwca 1940 r. Jeniec wojenny Stalagu X B Sandbostel, Arbeitskommando Nr 404. Po wyzwoleniu wstąpił do II Korpusu. Służył w D-twie II Korpusu jako kierowca. Zdemobilizowany w W. Brytanii, należał do Stowarzyszenia Polskich Kombatantów (1949). Był członkiem Skarbu Narodowego. Na emigracji w Kanadzie od 1952 r. Pracował w przemyśle jako tokarz. Należał do ZWPimJP od 12 maja 1968 r. Zmarł 16 maja 2004 r. w szpitalu Montreal General.

e-12iv PA-579

ZAKRZEWSKA Wanda zob. Kapuścińska Wanda

ZYGMUNTOWICZ Maria z domu Krupa (1923--2004)

Ur. 24 sierpnia 1923 r. w Wólce, pow. Sandomierz, woj. kielecki. Córka Piotra i Katarzyny Śliwińskiej. Żona Zenona Zygmuntowicza. Do Kanady przybyła na pokładzie *SS Batorego* w 1937 r. Ukończyła 9 klas szkoły Holy Cross w Montrealu. Pracowała jako krawcowa. Zmarła 22 lutego 2004 r. w szpitalu Santa Cabrini w Montrealu. **b-3, E-176**

UZUPEŁNIENIE I POPRAWKI

czerwiec – 2008

Str. 19 wiersz 13 od góry winno być:

BALKO Zbigniew Tadeusz, ppor., KW, architekt
(1921-2002)

Ur. 26 lipca 1921 r. w Łodzi. Syn Antoniego Balko, mjr. piech. WP, zamordowanego w Katyniu, i Marii Pelagii Lipińskiej. W latach 1930/31 uczęszczał do Publicznej Szkoły Powszechnej Nr 53 im. Jana Matejki w Krakowie. Wojna przerwała mu naukę w Liceum Kolejowym w Warszawie. Aresztowany 1 listopada 1939 r. i osadzony w więzieniu we Lwowie. Deportowany do ZSSR na Syberię do obłastii swierdłowskiej w 1940 r. Na mocy układu Sikorski-Majski zwolniony z zesłania wstąpił do formującej się Armii gen. Andersa 13 lutego 1942 r. Po ewakuacji 14 sierpnia 1942 r. na Środkowy Wschód służył w APW. Kampanię włoską II Korpusu odbył w szeregach 12 P.Uł. Podolskich. Mianowany podporucznikiem w korpusie oficerów kawalerii 1 listopada 1944 r. Zdemobilizowany w W. Brytanii ukończył architekturę na PUC w Londynie z tytułem architekta inżyniera w 1951 r. Na emigracji w Kanadzie od 1953 r. Pracował w przemyśle kolejowym jako architekt. Należał do Ordre des architectes du Quebec (styczeń 1972-kwiecień 1986). Zmarł 24 listopada 2002 r. w Institut Canadien Polonais Du Bien-Etre w Montrealu.

d-12ii, PA-428

Str. 20 poniżej wiersza 23 od góry winno być:

BARCISZEWSKI Zygmunt, F/Lt, pil. (1898-1957)

Ur. 30 sierpnia 1898 r. w Poznaniu. Syn Franciszka i Ludwiki Domini. Maturę zdał w 1917 r. po ukończeniu Lubelskiej Szkoły Handlowej. W wojnie 1918-1920 ochotnik, podoficer techniczny w szeregach 2 Eskadry Wywiadowczej Lubelskiej. Ranny na froncie wołyńskim. Po ukończeniu niższej i wyższej Szkoły Pilotów w Bydgoszczy i w Grudziądzu w 1922 r. służył w 2 P.Lot. w Krakowie do 1925 r. Pilot komunikacyjny, początkowo w Aerolocie, a następnie w Polskich Liniach Lotniczych LOT (1925-1939). Był ósmym pilotem LOT-u, który przeleciał milion km. W 1939 r. zmobilizowany do 1 P.Lot. w Warszawie. Dnia 5 września przeleciał granicę polsko-łotewską samolotem Douglas DC 2, SP-ASK, mając na pokładzie 6 pasażerów. Następnie przez Szwecję, Holandię dotarł do W. Brytanii (12.12.39). W obozie zbornym na najstarszym brytyjskim lotnisku w Eastchurch przebywał od 29.1.40 do 31.5.40. Przez następne dwa miesiące był w Blackpool, skąd skierowany został do 15 EFTS (Elementary Flying Training School) w Carlisle na miesięczne przeszkolenie. W 6 AACU (Anti-Aircraft Cooperation Unit) w Ringway pilotował samolot z rękawem, do którego strzelano podczas ćwiczeń plot. (29.10.40-26.5.41). We wrześniu 1941 otrzymał przydział do brytyjskiego 24 Sqn. Dywizjon ten w 1941 r. wyposażony był w samoloty sanitarne, a od 1942 r. w samoloty transportowe na trasie Hendon-Gibraltar-Malta. W dywizjonie tym dosłużył się szlif oficerskich (27.8.42). Służył również w brytyjskim 511 Sqn.(3.3.43-2.4.43). skąd odkomenderowany został do 301 FTU (Flying Training Unit) na lotnisko Lyneham. Na tym lotnisku oblatywano samoloty z fabryk i z remontu, przed ich przydziałem do oddziałów (2.4.43-27.2.44). Ostatnim jego przydziałem była 45 Grupa Transportowa w Dorvalu. Latał w „Moście Atlantyckim”, dostarczając Liberatorów do: Indii, Szkocji, Anglii, Afryki i do USA. W sumie miał wylatanych 10 677 godz. (550 w Polskim Lotnictwie, 8300 w LOT-cie i 1827

w LOT-cie i 1827 godz. w Polskich Siłach Powietrznych na Zachodzie). Zdemobilizowany na terenie Kanady (3.5.46) pracował w przemyśle lotniczym. Należał do 310 Skrzydła „Wilno”. Zmarł 14 września 1957 r. w Montrealu. **a-6, O-87**

Str. 22 wiersz 9 od góry winno być:

BRYCHCY Władysław, ppor., technik mechanik
(1912-1986)

Ur. 11 kwietnia 1912 r. w Zebrzydowicach. Syn Antoniego i Karoliny Szopa. W 1932 r. na Wydziale Mechaniczno-Technicznym ukończył Państwową Wyższą Szkołę Przemysłową w Bielsku Białej. Służbę wojskową odbył w 23 Górnośląskiej DP na dywizyjnym kursie SPRP, a praktykę w 75 P.P. Zmobilizowany w 1939 r. brał czynny udział w kampanii wrześniowej w szeregach 75 P.P. Niemiecki jeniec wojenny Oflagu VII A Murnau. Po uwolnieniu wstąpił do II Korpusu gen. Andersa we Włoszech. Na emigracji w Kanadzie od 1953 r. Pracował jako technik mechanik w ciężkim przemyśle w Montrealu. Należał do Grupy V Polskiego Towarzystwa Wzajemnej Pomocy w Lachine QC. Był jego członkiem, wiceprezesem i prezesem. Zmarł 6 czerwca 1986 r. w Lachine General Hospital w Montrealu. **c-4, AF-423**

Str. 25 wiersz 13 od góry winno być:

CZECHOWICZ-KACZKOWSKA Jadwiga, por.
(1909-2003)

Ur. 13 grudnia 1909 r. w Pietryszkach, pow. Święciany, woj. wileńskie. Córka Władysława i Anny Pyz. Żona Józefa Kaczkowskiego (1934). Absolwentka Państwowej Szkoły Położniczej w Wilnie (1929 r.), po ukończeniu której pracuje w Miejskim Szpitalu św. Jakuba w Wilnie. W 1940 r. deportowana z mężem do ZSSR. Na mocy układu Sikorski-Majski zwolniona z zesłania wstąpiła do formującej się Armii gen. Andersa. Od marca 1942 r. pracowała w szpitalu przy 6 DP. Po ewakuacji z ZSSR na

Środkowy Wschód pracowała w Szpitalu Nr 7. Z tym szpitalem, jako siostra oddziałowa, brała udział w kampanii włoskiej II Korpusu. Zdemobilizowana w W. Brytanii 9 maja 1949 r. pracowała w sklepach i fabrykach. Z mężem na emigracji w Kanadzie od 1973 r. Od stycznia 1974 r. członkini SPK Koło Nr 7. Zmarła 24 stycznia 2003 r. w szpitalu Ste-Anne-de-Bellevue, QC. **e-11, PC-243**

Str. 50 wiersz 9 od góry winno być:

KOTT Adam, kpr. pchor. (1920-2000)

Ur. 18 grudnia 1920 r. w m. Kaliszkowice pow. Kępno, woj. poznańskie. Syn Idziego i Agnieszki. Przed wojną mieszkał w Gdyni. Służył w Armii Amerykańskiej we Francji i w Belgii od lipca do listopada 1944 r. Wcielony do PSZ 10 listopada 1944 r. Ukończył SPRP w W. Brytanii. Zdemobilizowany 8 lipca 1946 r. w Greenock w Szkocji. Na emigracji w Kanadzie od 1957 r. Pracował w handlu jako urzędnik. Zmarł w St. Bruno, QC 10 kwietnia 2000 r. **d-12ii, PA-480**

Str. 50 wiersz 11 od góry winno być:

KOTT Irena Marta z domu Włodarczyk, (1920-2002)

Ur. 22 kwietnia 1920 r. w m. Kowalskie, pow. Września, woj. poznańskie. Córka Jana i Rozalii Węglewskiej. Żona Adama Kotta. W 1946 r. mieszkała w Lille we Francji. Na emigracji w Kanadzie od 1957 r. Zmarła w Greenfield Park, QC 3 stycznia 2002 r.

d-12ii, PA-480

Str. 51 wiersz 14 od dołu winno być:

KRAJEWSKA Aniela z domu Selwa (1923-1991)

Ur. 15 września 1923 r. Żona Edmunda Krajewskiego. Zmarła 1 sierpnia 1991 r. **d-6, AF-973**

Str. 58 wiersz 2 od góry winno być:

MAKOSZ Zofia z domu Karpińska, LAW (1921-1993)

Ur. 22 kwietnia 1921 r. Służyła w WAAF. Zmarła 12 lipca 1993 r. **b-1i, RG-1489**

Str. 58 wiersz 4 od góry winno być:

MACKOWIAK Kazimierz, strz. (1916-1982)

Ur. 28 kwietnia 1916 r. Zmarł 14 maja 1982 r.

b-2i, RG-189

Str. 61 wiersz 1 od góry winno być:

MARKIEWICZ Jadwiga z domu Loria, 1^ov Raczyńska, kpt., inż. chem. (1912-1990)

Ur. 24 stycznia 1912 r. Córka Stanisława, fizyka i prof. Uniwersytetu Jana Kazimierza we Lwowie, i Doroty Storzyńskiej. Żona Michała Markiewicza. Zdała egzamin dyplomowy na Wydziale Chemii Politechniki Lwowskiej. Kpt. AK ps. „Janka Dąb“. Uczestniczka Powstania Warszawskiego. Jeniec wojenny Oflagu IX C Molsdorf. Uwolniona w czasie ewakuacji obozu koło m. Blankenheim (Turyngia) 12 kwietnia 1945 r. przez oddziały 3 Armii Amerykańskiej gen. Pattona. Wyemigrowała do Kanady. Właścicielka biura podróży „Treasure Tours“ w Montrealu. Działaczka społeczna. Fundatorka stypendiów. Zmarła w lipcu 1990 r. **a-4, H-40**

Str. 67 wiersz 13 od dołu winno być:

NIEDZIELSKA WALERIA z domu Richter, sierż. (1898-1983)

W nocy z 12 na 13 kwietnia 1940 r., z piątku na sobotę, wywieziona została spod Zaleszczyk z dwiema córkami do północnego Kazachstanu. Transport skierowano do *oblastii wostoczno-kazachstanskaja*, gdzie osadzona została w kołchozie w okolicy Semipałatyńska. Na mocy układu Sikorski-Majski zwolniona z zesłania wstąpiła do formującej się Armii gen. Andersa. Służyła na Środkowym Wschodzie w PWSK i w II Korpusie w Palestynie. Po wojnie przybyła do W. Brytanii na demobilizację i

połączyła się z internowanym podczas wojny w Szwajcarii mężem Michałem, i z dwiema córkami. Na emigracji w Kanadzie od marca 1952 r. Zmarła w Montrealu w czerwcu 1983 r. **d-3, AF-146**

Str. 103 wiersz 8 od góry winno być:

ZYGMUNTOWICZ Zenon, plut., technik-mechanik
(1912-1993)

Ur. 9 lipca 1912 r. w Krakowie. Syn Michała i Magdaleny Prochowskiej. Po ukończeniu szkoły technicznej służył w obsłudze naziemnej 2 P. Lot. w Krakowie. Brał udział w kampanii wrześniowej. Po Wrześniu przez Rumunię, Grecję przedostał się do Francji. Po klęsce Francji został ewakuowany w 1942 r. do Kanady. Pracował w przemyśle lotniczym. Należał do Royal Canadian Legion Que, Branch St. Hubert. Zmarł 9 sierpnia 1993 r. w Champlain Hospital, Verdun, QC. **b-3, E-176**

DOJAZD SAMOCHODEM Z MONTREALU NA CMENTARZ WETERANÓW "FIELD OF HONOUR" W POINTE CLAIRE, QC

